

TREND FM
 CSÜTÖRTÖKÖNKÉNT 16.35-KOR
 A rádióban vendégünk a témáról:
KLICÁSZ SZPIROSZ
 Korábbi műsoraink meghallgathatók:
www.trendfm.hu

A PERAMAI-CSEPPKŐBARLANG

Görögország cseppkőbarlangjai itthon meglehetősen kevésbé ismertek. A műemlékek és a tengerparti turizmus árnyékában korántsem könnyű a megismertetésük, ám ma már egyre többeket vonzanak. Az országban számos, igen látványos és egyedi, kiépített járatrendszer is található: a Peramai-cseppkőbarlang mellett ilyen pl. az Agias Triada-barlang (Karisztor), az Ermis-barlang (Zíria), vagy a Petralona-barlang (Chalkidiki-félsziget).

A Peramai-barlang mindenképpen a legjelentősebbek egyike, s formakincsével, látványával a leglátogatottabbak közé tartozik: ma évente átlagosan 200 ezren keresik fel.

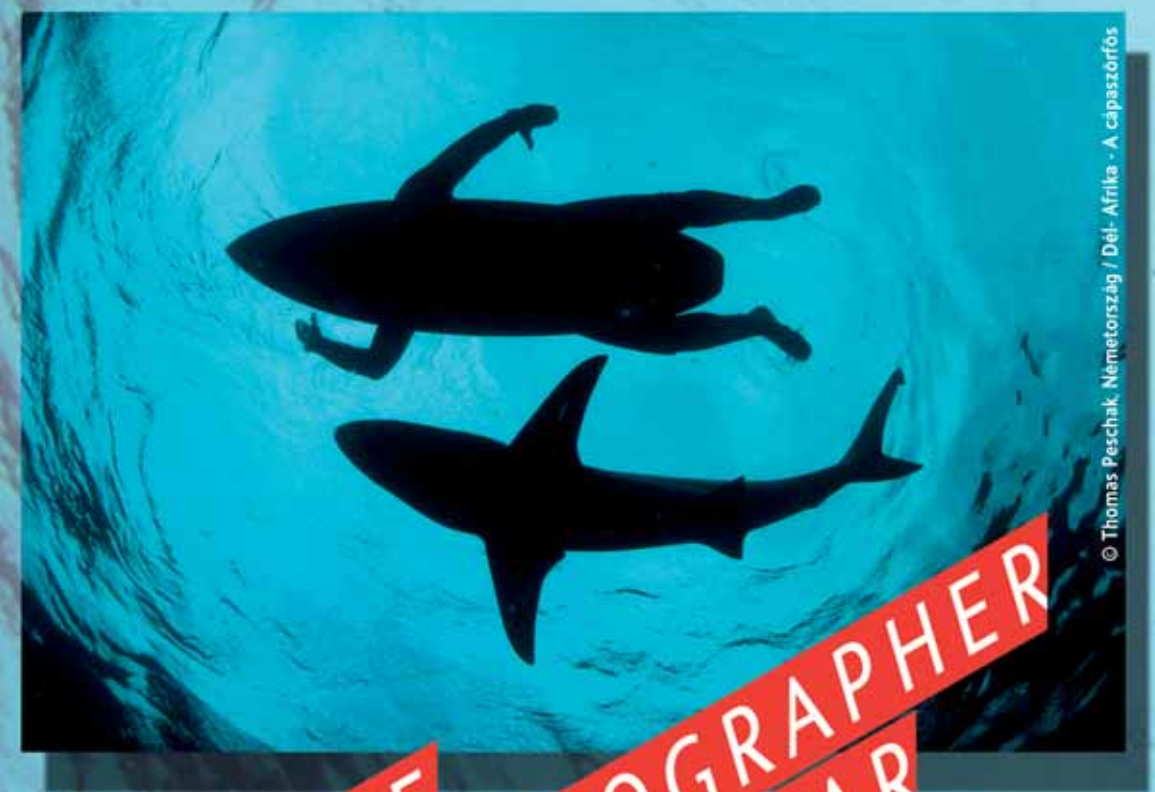
A barlang Ipirosz megyében, Ioannina várostól 8 km-re található, Perama településen. Szomszédságában húzódik a Pamvotis-tó, ennek közepén áll Ali pasa kis szigete és egykori háza.

Maga a barlang a Goritsa hegy oldalában nyílik, ismert hossza valamivel több mint 1000 méter – jelentőségét nem is kiterjedése adja. A 17 °C-os átlaghőmérsékletű, három szinten húzódó, egykor itt áramló víz tágította termek és járatok azonban hihetlenül cseppkőgazdagok. Sok szakember szerint a függőcseppkövek minden formája megtalálható bennük – ez többrucatnyi alakzatúpast jelent. A barlang leghíresebb alakzata azonban pont egy állócseppkő: a Kereszt. Furcsa formája úgy keletkezett, hogy az aljzaton egy iker-cseppkőtorony jött létre, a fölötte lévő csepegési hely függőcseppköve azonban letört, és a lezuhanó darab beékelődött az ikertornyok közé. A további vízbecsapódás cseppkőképző folyamatában aztán „összementálódott” a forma.

A település szélén lévő járatrendszerre a II. világháború alatt, 1940-ben, a német bombázások elől menekedő kereső lakosság bukkant rá. A háború végén Konsztandinosz Koszvikisz testnevelő tanár és amatőr barlangász csapata fényképeket is készített, amelyek a helyi és az athéni sajtóban is megjelentek. Így értesült róla Ioannisz Petrohilosz és felesége, Anna Petrohilou. A barlangász házaspár a 40-es évek végén hozta is látott a tervezett feltáráshoz. A közönség számára 1956-ban nyílt meg – mesterséges járdafelülettel és erős megvilágítással. A maga korában modernnek számító kiépítés azonban rövidesen itt is – mint világszerte máshol is – nehezen kezelhető problémakört vetett fel. Az igen erősen megvilágított részeken rendkívül hatékonyan kezdett növekedni a változatos „élő bevonat”, talajképződéssel és önálló kis mikrovilággal, számos algatípussal, cianobaktériumokkal – mindez jócskán megváltoztatta a korábbi barlangi ökológiai rendszert. Az elmúlt évtizedekben a mikroflóra elterjedése olyan mértékűvé vált, hogy tenni kellett ellene: hosszas tesztek után végül a mészkőalakzatokat és az őshonos élővilágot leginkább kímélő, vegyszeres lemosás mellett döntöttek.

A barlang ritka élőlények élőhelye (a *Dolichopod petrocheilosus* hártvány szárnyú rovar pl. itt írták le a tudomány számára, és barlangászfelfedezőjéről nevezték el). De a régmúlt élővilág hírnöke is egyben: Görögországban itt lelték az első barlangimedve-maradványt (1956-ban, a feltáró házaspár), s a kutatómunka végül egy egész medvecsalád 600 ezer éves csontleleteit hozta a felszínre.

SZÖVEG: KLICÁSZ SZPIROSZ

WILDLIFE PHOTOGRAPHER OF THE YEAR

© Thomas Peschak, Németország / Dél-Afrika - A calpasztorfós

**A VILÁG LEGJOBB TERMÉSZETFOTÓI
 A MAGYAR TERMÉSZETTUDOMÁNYI
 MÚZEUMBAN**

2016. 05.04 - 08.04.

Az Év Természetfotósa kiállítás koncepcióját kidolgozta és a kiállítást megvalósította a londoni Természetudományi Múzeum.

